

Jesu Kristi åpenbaring – nummer sju

Det tredje ve og framveksten av det sjuende riket: Den profetiske betydningen av søndagsloven

Jeff Pippenger

2023-10-29

I det ellevte kapittel i Åpenbaringen løftes de to vitnene opp til himmelen som et banner i «den samme time» som «en tiendedel av byen» faller. I den time er «det annet ve over; og se, det tredje ve kommer snart». Islam er den sjuende basun og det tredje ve som kommer ved «timen» for søndagslovens «jordskjelv».

Og de hørte en høy røst fra himmelen som sa til dem: «Kom opp hit!» Og de steg opp til himmelen i en sky, og deres fiender så dem. Og i samme stund ble det et stort jordskjelv, og en tidel av byen falt, og i jordskjelvet ble syv tusen mennesker drept; og de øvrige ble grepet av frykt og gav himmelens Gud ære. Det annet ve er over; se, det tredje ve kommer snart. Og den sjuende engel blåste i basun; og det lød høye røster i himmelen, som sa: «Verdens riker er blitt vår Herres og hans Salvedes riker, og han skal være konge i all evighet.» Og de tjuefire eldste, som satt for Guds åsyn på sine troner, falt ned på sine ansikter og tilbad Gud og sa: «Vi takker deg, Herre Gud, du Allmektige, du som er og som var og som kommer, fordi du har tatt din store makt til deg og tiltrådt ditt kongedømme. Og folkene raste, og din vrede er kommet, og tiden for de døde, da de skal dømmes, og da du skal lønne dine tjenere profetene og de hellige og dem som frykter ditt navn, både små og store, og ødelegge dem som ødelegger jorden.» Og Guds tempel i himmelen ble åpnet, og arken med hans pakt ble sett i hans tempel; og det kom lyn og røster og tordener og jordskjelv og stor hagl. Åpenbaringen 11:12–19.

De to vitnene stiger opp til himmelen i en sky, som profetisk representerer en gruppe engler. Som tidligere sitert i disse artiklene og slik det fremgår av Habakkuks tavler, identifiserer Søster White at når de enkelte budskapene som er representert ved den første, den andre og den tredje engel, kommer inn i den profetiske historie, fremstilles de som enkeltstående engler, men Midnattsropets budskap blir representert ved mange engler. De to vitnene løftes opp til himmelen idet de forkynner Midnattsropets budskap ved en hær av engler; således tas de opp til himmelen «i en sky».

«Mot slutten av den andre engels budskap så jeg et stort lys fra himmelen skinne over Guds folk. Strålene fra dette lyset syntes å være klare som solen. Og jeg hørte englers røster rope: «Se, Brudgommen kommer; gå ut for å møte Ham!»»

«Dette var midnattsropet, som skulle gi kraft til den andre engels budskap. Engler ble sendt fra himmelen for å vekke de motløse hellige og forberede dem på det store arbeidet som lå foran dem. De mest begavede menn var ikke de første til å ta imot dette budskapet. Engler ble sendt til de ydmyke, hengivne, og drev dem til å løfte ropet: ‘Se, Brudgommen kommer; gå ut for å møte Ham!’ De som var betrodd ropet, skyndte seg og forkynnte budskapet i Den Hellige Ånds kraft, og vekket sine motløse brødre. Dette verket sto ikke i menneskers visdom og lærdom,

men i Guds kraft, og Hans hellige som hørte ropet, kunne ikke stå det imot. De mest åndelige tok imot dette budskapet først, og de som tidligere hadde ledet i verket, var de siste til å ta imot det og hjelpe til med å styrke ropet: 'Se, Brudgommen kommer; gå ut for å møte Ham!'» Early Writings, 238.

I den time da jordskjelvet, som ødelegger en tidel av byen, blir sju tusen menn drept. Jordskjelvet er søndagsloven i De forente stater. En by er et rike i profetien, og De forente stater er en tidel av riket til de ti kongene i Åpenbaringen 17. De forente stater blir styrtet ved søndagslovens jordskjelv og opphører å være det sjette riket i Bibelens profeti, og transcenderer deretter til den fremste kongen blant de ti kongene, det sjuende riket i Bibelens profeti, som vil samtykke i å gi sitt rike til pavedømmet, som er den åttende, og som er av de sju.

Og de ti horn som du så, er ti konger, som ennå ikke har fått noe rike; men de får myndighet som konger i én time sammen med dyret. Disse har ett sinn, og de gir sin makt og styrke til dyret. Disse skal føre krig mot Lammet, og Lammet skal seire over dem; for han er herrers Herre og kongers Konge, og de som er med ham, er kalte og utvalgte og trofaste. Og han sier til meg: Vannene som du så, der skjøgen sitter, er folk og skarer og nasjoner og tungemål. Og de ti horn som du så på dyret, disse skal hate skjøgen og gjøre henne øde og naken, og de skal ete hennes kjød og brenne henne opp med ild. For Gud har lagt i deres hjerter å fullbyrde hans vilje og å være enige og gi sitt rike til dyret, inntil Guds ord er fullbyrdet. Og kvinnen som du så, er den store by som hersker over kongene på jorden. Åpenbaringen 17:12–18.

De ti kongene i De forente nasjoner «er enige» om å «gi sitt verdensomspennende «rike til dyret». De har «ett sinn», likesom de «rådslo sammen med ett samtykke» i Salme åttitre. Akab var kongen over de ti stammene, som innlot seg i det ulovlige horforholdet med skjøgen fra Tyrus i Jesaja tjuetre. Akabs og Jesabels ulovlige forhold var et forbilde på det ulovlige forholdet mellom Herodes og Herodias på Elias' tid, fremstilt som Johannes Døperen. Herodes var en representant for Romerriket, som i Daniel sju består av ti horn. De ti hornene ble forbildet ved Akabs rike med ti stammer, og begge avlegger vitnesbyrd om de ti kongene i De forente nasjoner. Med Akab og Herodes som representanter for staten i de ulovlige forholdene var deres rolle å fullbyrde forfølgelsen av kjettere for skjøgen fra Tyrus, som synger sine sanger ved slutten av de symbolske sytti år.

«Konger og herskere og stattholdere har satt på seg antikrists merke, og fremstilles som dragen som går ut for å føre krig mot de hellige—mot dem som holder Guds bud og har Jesu tro.» Testimonies to Ministers, 38.

Ved søndagsloven opphører dyret fra jorden å regjere som det sjette rike i Bibelens profeti, for det har nettopp drevet hor med Jesabel, og overtar deretter ledelsen av De forente nasjoner. Deretter tvinger det hele verden til å opprette et verdensomspennende bilde av dyret, slik de tidligere hadde fullført ved søndagsloven i sin nasjon.

Og det forfører dem som bor på jorden, ved de tegn som det ble gitt det å gjøre for dyrets øyne, idet det sier til dem som bor på jorden, at de skal lage et bilde for dyret, det som hadde sår av sverdslaget og levde. Og det ble gitt det makt til å gi ånde til dyrets bilde, så dyrets bilde både

kunne tale og gjøre at alle som ikke tilbad dyrets bilde, skulle drepes. Og det gjør at alle, små og store, rike og fattige, frie og treller, får et merke på sin høyre hånd eller på sin panne, og at ingen kan kjøpe eller selge uten den som har merket eller dyrets navn eller tallet for dets navn. Åpenbaringen 13:14–17.

Akab, Herodes, de ti kongene i Romerriket og de ti kongene i De forente nasjoner representerer dragen som går bort for å føre krig mot de hellige, for det er alltid Jesabels elsker som utfører forfølgelsen av dem som Jesabel klassifiserer som kjettere.

«Slik representerer dragen, først og fremst, Satan, men er, i annen rekke, et symbol på det hedenske Roma.» The Great Controversy, 439.

Ved søndagslovens jordskjelv er det «sju tusen» menn som blir «drept». I Daniel elleve, vers førtien, blir «mange styrtet». De som styrtes når søndagsloven kommer, er laodikeiske syvendedagsadventister som ikke har forberedt seg på krisen. Tallet «sju tusen» representerer resten av Guds folk. Gud sa til Elia, ved krisen på Karmel-fjellet, som representerer søndagslovskrisen, at det var «sju tusen i Israel» som ikke hadde bøyd kne for Ba'al. Apostelen Paulus kommenterer dette.

Så sier jeg da: Har Gud forkastet sitt folk? Langt derifra. For også jeg er en israelitt, av Abrahams ætt, av Benjamins stamme. Gud har ikke forkastet sitt folk, som han kjente forut. Vet dere ikke hva Skriften sier i avsnittet om Elias? hvordan han trer fram for Gud mot Israel og sier: Herre, de har drept dine profeter og revet ned dine altere; og jeg er blitt alene tilbake, og de står meg etter livet. Men hva sier Guds svar til ham? Jeg har latt sju tusen menn bli tilbake for meg, slike som ikke har bøyd kne for Ba'al's bilde. Slik er det da også i den nåværende tid en rest etter nådens utvelgelse. Romerne 11:1–5.

Ordene «sju tusen» representerer en rest av Guds folk, men den sammenhengen hvor de symbolsk blir identifisert, må tas i betraktning. Mennene som blir omstyrtet ved søndagslovens jordskjelv, er resten av utro syvendedagsadventister som da og der blir bortført i fangenskap av det moderne åndelige Babylon. I den profetiske historien om det gamle bokstavelige Israel, da Babylon ødela Jerusalem den andre av tre ganger, var det en rest på «sju tusen» «veldig» menn «av landet» som ble ført bort i fangenskap.

Og han førte Jojakin bort til Babylon, og kongens mor og kongens hustruer og hans embetsmenn og landets mektige; disse førte han i fangenskap fra Jerusalem til Babylon. Og alle stridsdyktige menn, i alt sju tusen, og håndverkere og smeder, ett tusen, alle som var sterke og skikket til krig, dem førte Babels konge bort som fanger til Babylon. Og Babels konge gjorde Mattanja, hans fars bror, til konge i hans sted og forandret hans navn til Sedekia. 2 Kong 24:15–17.

Når Jerusalems mektige menn blir styrtet ved søndagslovens jordskjelv, «kommer det tredje ve hurtig. Og den sjuende engel blåste i basunen.» Det tredje ve er den sjuende basun som den sjuende engel blåser. I søndagslovens «time», under dens «jordskjelv»—slår islam til!

Eitt av islams fremste kjennetegn i den første og andre ve var det historiske faktum at deres krigførmåte var ulik de vanlige krigstaktikkene som ble benyttet i den historien hvor de oppfylte sin profetiske rolle. Deres krigførmåte var å slå til plutselig og uventet. Ordet «assassin» er avledet av de praksiser som de islamske krigerne anvendte i denne perioden av historien. Deres angrep var som de japanske kamikazene under den annen verdenskrig. De islamske krigerne ventet å dø når de myrdet sitt mål. Av denne grunn var det en vanlig praksis for krigerne å forberede seg på døden ved å beruse seg med hasjisj før sitt angrep, for å bidra til å dempe frykten for døden. Når de slo til mot sine ofre, skjedde det plutselig og uventet, og deres avhengighet av hasjisj for den ønskede mentale tilstanden, sammen med det hemmelige angrepet, dannet det etymologiske grunnlaget for ordet «assassin», på grunn av dets forbindelse med ordet hasjisj.

Det tredje ve og den sjuende basun «kommer snart».

På samme måte kom paktens budbærer «brått» til sitt tempel den 22. oktober 1844. Søster White definerte «bråheten» ved paktens budbærers ankomst slik at hans komme var «uventet». Derfor var alle fire «komster» som ble oppfylt den 22. oktober 1844, uventede og brå.

«Kristi komme som vår yppersteprest til det aller helligste for renselsen av helligdommen, slik det fremstilles i Daniel 8:14; Menneskesønnens komme til Den gamle av dager, slik det fremstilles i Daniel 7:13; og Herrens komme til sitt tempel, slik det er forutsagt av Malaki, er beskrivelser av den samme begivenhet; og dette fremstilles også ved brudgommens komme til bryllupet, slik Kristus beskriver det i lignelsen om de ti jomfruer i Matteus 25.» The Great Controversy, 426.

Lignelsen om de ti jomfrueene blir gjentatt til punkt og prikke; således skal alle de fire «komster» som ble oppfylt den 22. oktober 1844, igjen bli oppfylt til punkt og prikke ved det jordskjelvet som er søndagsloven. I sin kommentar til lignelsen om jomfrueene føyer søster White seg til det vitnesbyrd som identifiserer den plutselighet og uventethet som symboliseres ved søndagslovens jordskjelv, hvilket er den fullkomne oppfyllelse av Midnattsropet.

«Karakteren åpenbares i en krise. Da den alvorlige røsten ved midnatt forkynte: 'Se, brudgommen kommer; gå ut for å møte ham,' våknet de sovende jomfrueene av sin søvn, og det ble synlig hvem som hadde gjort seg rede til begivenheten. Begge parter ble overrasket, men den ene var forberedt på nødsituasjonen, og den andre ble funnet uten forberedelse. Karakteren åpenbares av omstendighetene. Nødsituasjoner bringer karakterens sanne metall frem. En eller annen plutselig og uventet ulykke, sorg ved tap, eller krise, en uventet sykdom eller kval, noe som bringer sjelen ansikt til ansikt med døden, vil bringe frem karakterens sanne innside. Det vil bli åpenbart om det finnes noen virkelig tro på Guds ords løfter eller ikke. Det vil bli åpenbart om sjelen blir opprettholdt av nåde, om det er olje i karet med lampen.»

«Prøvelsens tider kommer over alle. Hvordan forholder vi oss under Guds prøve og prøving? Slokner våre lamper? eller holder vi dem fremdeles brennende? Er vi beredt på enhver nødsituasjon ved vår forbindelse med Ham som er full av nåde og sannhet? De fem kloke jomfrueene kunne ikke overføre sin karakter til de fem dårlige jomfrueene. Karakteren må dannes av oss som enkeltindivider.» Review and Herald, 17. oktober 1895.

Ved søndagslovens jordskjelv opphører De forente stater å være det sjette riket i Bibelens profeti. Resten av de syv tusen laodikeiske adventistene som ikke har forberedt seg til krisen, vil åpenbare en karakter som er beredt for dyrets merke. Da kommer islam plutselig og uventet, for «det tredje ve kommer snart» idet «den sjuende engel» blåser i basunen!

De fire «ankomstene» som alle ble oppfylt den 22. oktober 1844, blir deretter gjentatt. Den første ankomsten identifiserte dommens åpning, som en oppfyllelse av Daniel åtte vers fjorten. Den stadfestet den første engels budskap, som kunngjorde at «timen» for Hans dom er kommet. Denne oppfyllelsen er et forbilde på «timen» for jordskjelvet, som begynner ved søndagsloven, og er den «time» da islam bringer «Hans dom» over De forente stater for vedtakelsen av en søndagslov.

Paktens budbærer i Malaki kapittel tre kom plutselig til det tempel Han hadde reist opp i løpet av førtiseks år, fra 1798 til 1844, for å inngå en pakt med «levittene» i millerittbevegelsens historie. Ved jordskjelvet under søndagsloven kommer paktens budbærer plutselig for å tre inn i de oppstandne, døde, tørre bens tempel, for å inngå pakt med «levittene» i historien om de hundre og førtifire tusen.

Ved jordskjelvet i søndagsloven kommer Menneskesønnen til Faderen for å motta et rike til oppfyllelse av Daniel sju vers tretten, slik Han gjorde den 22. oktober 1844, for ved jordskjelvets «time» er det «røster i himmelen» som forkynner at «rikene i denne verden er blitt vår Herres og hans Salvedes riker; og han skal regjere i all evighet. Og de fire og tyve eldste, som satt foran Gud på sine seter, falt ned på sine ansikter og tilbad Gud og sa: Vi takker deg, Herre Gud, Allmektige, du som er og som var og som kommer, fordi du har tatt din store makt til deg og hersket.»

I jordskjelvets time, når hans dom er kommet, og de to vitnene som tidligere er blitt oppreist fra gaten hvor de var blitt myrdet, reiser seg. Deretter blir de, som en mektig hær, løftet opp til himmelen, mens resten av syv tusen laodikeiske adventister blir styrtet. Den vise hveten er da og der blitt skilt fra det dårlige ugresset. Kristus mottar deretter sitt rike, og den sjuende basun lyder, som også er det tredje ve, som kommer brått og uventet, og da blir «folkeslagene» «vrede, og din vrede er kommet».

Å gjøre nasjonene vrede er Islams profetiske rolle, og den begynner i jordskjelvets time og fortsetter inntil nådetidens avslutning for menneskene og de sju siste plagene, som fremstilles ved ordene: «din vrede er kommet». Mellom søndagsloven i De forente stater og nådetidens avslutning, der Guds vrede blir åpenbart i de sju siste plagene, fremstår det tredje ve, et symbol på Islam; den sjuende basun, et symbol på Islam; og nasjonenes vredesutbrudd, et symbol på Islam, som tre symbolske vitner om at budskapet i Midnattsropet er en oppfyllelse av Islams ankomst ved søndagsloven.

Slik som med Millerittbevegelsen i begynnelsen, var Midnattsropets budskap en korreksjon av en mislykket forutsigelse. I Millerittenes historie var det en svikt i den begivenheten som var forutsagt skulle finne sted. I Millerittenes tidlige historie fremførte filadelfierne sin mislykkede forutsigelse, fordi Gud holdt sin hånd over en feil på 1843-kartet.

I den laodikeiske bevegelsen ved slutten av Future for America holdt Gud aldri sin hånd over feilen. Det var menneskehender som dekket over sannheten om at tid ikke lenger skulle brukes i profetisk anvendelse. Menneskehender representerer menneskelige gjerninger.

I den avsluttende bevegelsen til de hundre og førtifire tusen var feilen å anvende tid synd, for anvendelsen av profetisk tid skulle ikke lenger brukes. Den syndige anvendelsen av tid ble forbildet ved at Moses tilsidesatte Guds befaling om å omskjære sin sønn, og den ble forbildet ved at Ussa tilsidesatte Guds befaling om at bare prestene kunne håndtere arken. Det var ikke Herrens vilje at noen av disse syndige handlingene eller unnlatelsene skulle bli utført av Guds folk. Synd har bare én definisjon, og det er overtredelse av loven. Moses overtrådte Guds lov om omskjærelsen, Ussa overtrådte Guds lov om helligdommen, og denne bevegelsen overtrådte Guds profetiske lov. Det gamle Israel ble gjort til betrodde forvaltere av Guds lov, og adventbevegelsen ble i sin begynnelse og avslutning også gjort til betrodde forvaltere av Guds profetiske sannheter.

I sin nød utførte Sippora straks selv handlingen med å omskjære deres sønn, og representerte dermed den omvendelse som de som var involvert i denne bevegelsen straks skulle gi til kjenne på grunn av den syndige passivitet som lot anvendelsen av tid bli forbundet med budskapet. David gir på samme måte uttrykk for dyp omvendelse over Ussas handling. At bevegelsen skulle hevde at anvendelsen av tid i forutsigelsen om 18. juli 2020 på en eller annen måte var riktig, at det på en eller annen måte var Guds vilje, er å hevde at Moses og Sippora ikke virkelig behøvde å opprettholde Guds uttrykkelige befalinger, og at Gud ikke virkelig brydde seg om hvorvidt Ussa rørte arken. 18. juli 2020 var en falsk forutsigelse, og det elementet som var falskt, var tidselementet.

Disse sannhetene vil bli nærmere utforsket i den neste artikkelen.

«Herren har vist meg at den tredje engels budskap må gå ut og forkynnes for Herrens spredte barn, og at det ikke skal henges på tid; for tid vil aldri mer bli en prøve. Jeg så at noen fikk en falsk opphisselse som oppstod ved forkynnelse av tid; at den tredje engels budskap var sterkere enn det tiden kan være. Jeg så at dette budskapet kan stå på sitt eget grunnlag, og at det ikke trenger tid for å styrke det, og at det vil gå frem i mektig kraft og utføre sitt verk, og at det vil bli forkortet i rettferdighet.» Experience and Views, 48.